ÇOCUK Dergisi çizgi roman ilavesi

DELİ BALTA

GÜRBÜ AZAK

AYRICA PARA İLE SATILMAZ • SAYİ 22 • 15 ARALIK 1983

Kemankeş

1

Yazan ve çizen: Gürbüz Azak

Bazan Adalar Denizinde, bazan da Karadeniz'de yolculuklar yapıyor, sahil kasabalarında hünerlerini sergiliyordu.
Onu bir gören de bir daha unutamıyordu.
NE ZAMAN OKÇU İDİ...
ONUN GİBİSİ YOKTUR ZATEN. BOŞA OK ATTIĞI GÖRÜLMEMİŞTİR!
ALLAH YÜREĞİNE, BİLEĞİNE GÜÇ VERSİN!
KEŞKE BİR DAHA GELSE. GEVİNDİRSE BİZİ.
Bu işe en çok delikanlılar çalışıyordu. Onlar da iyi birer okçu olmanın çarelerini arıyorlardı.
MUTLAKA KEMANKEŞ OLACAĞIM GÖRECEKSİNİZ!
Rüyalarında bile renk renk oklarla uğraşıyorlar, ok yarıştırıyorlardı...
②

sonra da dik yamaçlardan, bir başka yamaca yol arıyordu. Bütün sermayesi, sırtındaki azık torbası, yayı ve okluydu.

Bir gün uçsuz bucaksız bir ovada her yanı sis kaplamıştı. Dayıbey, dakikalarca nereye yöneleceğini kestiremedi. Öylece kalakaldı.

Sonunda, gözüne kestirdiği bir yöne doğru yürüdü.
Sis, dağılacağa benzemiyordu. Dayıbey'in ise korkusu yoktu. Ne yana olsa gidebilirdi.
Az sonra yükseck ağaçların başladığı bir vâdiden geçti.
Öğleye doğru yemyeşil vâdiden kuş sesleri içinde geçip gitti.
İyi ki yolumu kaybettim. Yoksa buraları göremezdim.
Derken, ikindi üstü küçük bir yamaçtan aşağılara baktı.
Seksen adım ötede kuru bir ağacın tek dalı üzerinde bir yosun tomağı gördü.
Durup bekledi. Bu yosun tomağı iyi bir nişan olabilirdi. Eli yayına gitti.

Yayını omzundan indirdi. Isliklı oklardan birini çıkardı.
Yayı üç defa gerip, çileyi bıraktı.
Ok, ıslıklar çala çala, iri bir kavis çizdikten sonra...
...yasun tomağının tam ortasından geçip kalakaldı.
Dayıbey keyifle söylendi:
iyidir...
5

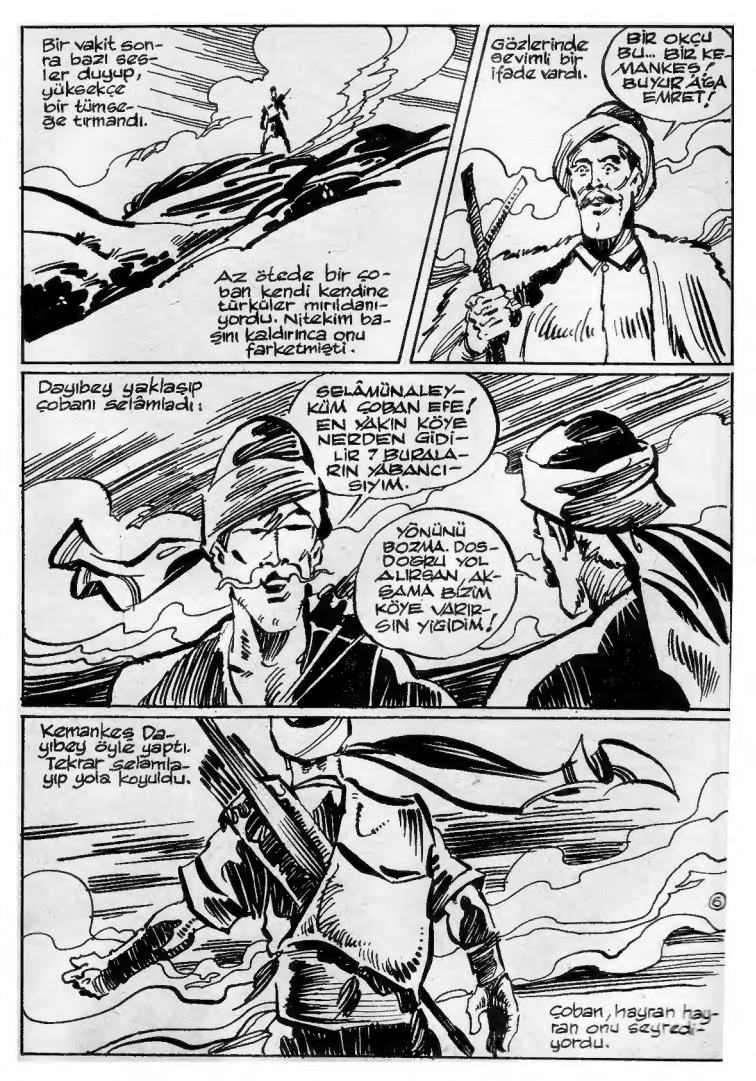
Bir vakit sonra bazı sesler duyup, yükseldikçe bir tümsege tırmandı.
Az ötede bir çoban kendi kendine türküler mırıldanıyordu. Nitekim başını kaldırınca onu farketmişti.
Gözlerinde sevimli bir ifade vardı.
BİR OKÇU BU... BİR KEMANKEŞ! BUYUR AĞA EMRET!
Dayıbey yaklaşıp çobanı selâmladı:
SELÂMÜNALEYKÜM ÇOBAN EFE! EN YAKIN KÖYE NERDEN GİDİLİR? BUDALARIN YABANCISIYIM.
YÖNÜNÜ BOZMA. DOSDOĞRU YOL ALIRSAN, AKŞAMA BİZİM KÖYE VARIRSIN YİĞİDİM!
Kemankeş Dayıbey öyle yaptı. Tekrar selâmlayıp yola koyuldu.
6
Çoban, hayran hayran onu seyrediyordu.

Köye varışı, akşamın serin saatlerine denk geldi. Ardında iri bir ay ışıyıp duruyordu.
Şöyle bir bakınca misafir evini farketti.
Sessiz gecede onu hararetle ve sevgiyle karşılayıp misafir ettiler.
Küçük fakat mutlu bir Osmanlı köyünün misafirhânesinde kendi evinde imişcesine rahat bir gece geçirdi.
Dayıbey, yayı çözüp sadağı ile birlikte dinlenmeğe bırakmıştı. İşin güzeli daha o gece onun gelişini herkes duymuştu.
7

Sabahleyin namazdan sonra Dayibey köyün meydanlığına vardı. Gösteri için mükemmel bir yerdi. Her yeri iyice kolaçan etti.
BURASI GÜZEL... HAVA UYGUN...
Kuşluk vakti olduğunda, herkes meydanda idi...
BEN HAZIRIM ASALAR.
Sonra usul usul dedi ki:
GÖĞE KIRK OK ATACAĞIM!
ALLAHIN İZNİYLE GÖKTEN KIRKBİR OK DÜŞECEK. BAŞKA BİR ŞEY DEMEYECEĞİM!
Köylüler bu söze pek inanamadılar.
OLACAK İŞE SÖYLE KEMANKEŞ! BU DEDİĞİN İMKÂNSIZ. OLAMAZ!
KIRK OK ATACAK... YERE KIRKBİR TANE DÜŞECEKMİŞ!
ÖYLE YA... BÖYLE ŞEY ŞİMDİYE KADAR NEREDE GÖRÜLMÜŞ?

Daybey, sadağı indirip en yakınındaki-ne uzattı.
ALIN... İÇİNDE KIRK OK BIRAKIP BANA VERİN... TAM KIRK TANE...
İYİ SAY SAMİ EFENDİ!
Sami Efendi okları herkesin huzurunda sayarken, Daybey de yayını gerip, çileyi geçirmeğe çalışıyordu.
Köylüler hâlâ şaşkınlıklarını üzerlerinden atamamışlardı.
SADAĞI DA İYİ KONTROL EDİN! BİR YE-RİNDE GİZLİ BİR OK FALAN OLMASIN!
DAYBEY! BECEREMEZ-SEN MAĞLUP OLURSUN! İS-TERSEN VAZGEÇ!
9

Olacakları etraf köylerde duyan gençler nefes nefese koşuyorlardı..
DAHA HIZLI OLUN! KEMANKEŞE YETİŞELİM!
ÖMRÜMDE İLK DEFA BİR OKÇU SEYREDECEĞİM... ÖYLE SEVİNİYORUM Kİ, O KADAR OLUR!
AZ sonra
GEÇ KALDIK GALİBA! GÖREBİLİYOR MUSUN, OKÇU ORADA MI?
MEYDAN ÇOK KALABALIK! TAM ZAMANINDA GELMİŞİZ. ÇABUK OLUN ARKADAŞLAR, ÇABUK!
Bu sırada sayılan kırk ok, sadağa yerleştirilip kemankeşe uzatılıyordu...
AL BAKALIM DELİKANLI! İÇİNDE TAM KIRK OK VAR... ALLAH UTANDIRMASIN!
SAĞOL AŞLAN EMMİM.. BUGÜNE KADAR UTANDIRMADI. YİNE ÖYLE OLSUN!
10

YAPAMAZ... ÇOK BÜYÜK LÂF ETTİ! OLMAZ BÖYLE ŞEY!
ÖYLE DEMİ... OSMANLI YİĞİDİ YALAN SÖYLEMEZ! ELBET BİR BİLDİĞİ VARDIR!
BAKIN BAKIN, HAZIRLANIYOR... DUA EDİYOR BESBELLİ...

Dayıbey önce ufuklara, sonra göğe baktı.
Yaşlılar ve gençler de en az onun kadar heyecanlı idiler.
NİYE BEKLİYOR ACABA? VAZ MI GEÇTİ YOKSA?
HAYIR, RÜZGÂRI DİNLİYOR!
HESAP YAPIYOR KOLAY DEĞİL. HÜNERİNİ GÖSTERECEK.

Dayıbey yayı üzüp epeyce bekledi. Yayın salınışını gözledi.
İYİ BAKIN! SUYANA DÖNEBEK ATIŞ YAPMALIYIM... ESİNTİ TAM İSTEDİĞİM GİBİ...
RUTUBET TE MÜSAİT GÖRÜNÜR...
11

Az sonra Dayıbey ilk oku sadağından çekip yerleştirdi. Artık ortalıkta çıt çıkmıyordu. Millet nefesini tutmuş bekliyordu.
Derken, kemankeş yayını usul usul göğe yöneltti. Çileyi bir doldurup bir boşaltı. Sonra da ilk okunu Besmeleyle bulutlara doğru salıverdi...
BİSMİLLÂHİRRAHMANİRRAHİM !!

Heyecan içindeki halkın önünde bütün okları çok seri hareketlerle ardı ardına atmaya başladı. O kadar hızlı ok atıyordu ki, takip etmek mümkün değildi. Bakanlar, dişlerini sıkıp kalmıştı...
Son ve kırkıncı ok ta yaydan çıktığı sıra...
...ilk atılan ok yeryüzüne yavaş yavaş inmeğe başlamıştı. Bütün gözler gökte buluşup, düşmekte olan oka çevrilmişti.
Merak, gitgide daha da büyümekteydi.
13
Sonra diğer oklar ilk oka yetişip hep birlikte ıslıklar çalarak düşer oldular...

Birkaç saniye sonra okların tamamı tepe üstü toprağa çakılıp kaldı.
Dayıbey şaşırdı!
Şimdi sayın okları!
Yaşlı bir köylü fırlayıp, okları topladı. Ve saymağa başladı.
OTUZYEDİ... OTUZSEKİZ... OTUZDOKUZ... KIRK KIRKBİR!
EVET! KIRKBİR TANE! KIRKBİR TANE!
Bazıları şüpheliydi:
YANLIŞIN OLMALI AĞAM!
BİR DE BEN SAYACAĞIM. KENDİM SAYMADAN İNANMAM...
O da yavaş yavaş ve dikkatle saydı...
OTUZDOKUZ... KIRK... KIRKBİR...
DOĞRUDUR!
Gözler dehşet içinde bakıştılar.
HAYIR HAYIR! OLAMAZ!
BU... BU... OKÇU DEĞİL!
BİR SİHİRBAZ!